

ИВ. КР. СТОЙЧЕВЪ

Севлиевски военни знамена

На първо време следъ Освобождението много градове, организации и дори частни лица приготвяха и подаряваха знамена на дружинитѣ отъ младата българска войска. Това ставаше както поради обичая да се изработватъ знамена за бунтовническитѣ ни чети, а също и по внушение на рускитѣ офицери, тъй като въ Русия често сж били давани знамена по такъвъ начинъ на новоформиранитѣ части, особено когато сж отивали веднага на война.

Безъ пригответитѣ и поръчани за българското опълчение още въ 1877 г., така далени у насъ знамена има и между подписването на Берлинския договоръ и до срѣдата на 1881 г. Отбелезвамъ важния фактъ, че за първи пѣтъ официално българско знаме се развѣва надъ български дружини едва на 30 августъ ст. ст. 1878 г. въ Пловдивъ, по случай именния день на Царъ Освободителя. Не бихъ искалъ да се впускамъ въ тълкуване на този фактъ и да търся причинитѣ му въ руската политика спрямо възкрѣсваща България, но съмъ длъженъ да посоча, че за опълчението се подариха и поръчаха български знамена, докато то бѣше още въ Пловещъ и Габрово, но тѣ не бѣха допуснати да се развѣятъ. За това има запазени документи, които не привеждамъ за краткостъ.

*

На 12 августъ 1878 г. бѣ наредено да се формиратъ нови 15 дружини освенъ съществуващитѣ 12 опълченски. Изъ Търновския санджакъ се образуваха три дружини, като една бѣ наречена „Севлиевска пеша дружина № 10.“ Документитѣ отъ тази епоха, въ голѣмата си частъ, вече сж уни-